

A tanács Faragó Ödönt hívta meg a szegedi színház igazgatói állására.

Huszmillió akontót osztott ki a város a színeszkonzorcium tagjai között.

(A Délmagyarország munkatársától.) Faragó Ödön, a kassai színház igazgatója, mint ismeretes, szeptember elején Szegedre érkezett és itt azonnal megkezdte a tárgyalásokat az Andor Zsigmonddal létrejött megállapodás perfektálásának érdekében. Terve az volt, hogy megérkezése után nyomban érintkezésbe lép a polgármesterrel és közli vele a megállapodás részleteit, azonban a polgármestert nem találta otthon és így csütörtökre halasztotta látogatását. Csütörtökön a kora délelőtti órákban meg is jelent a városházán és hosszasan tárgyalt a polgármesterrel. Ezekről a tárgyalásokról azonban csak annyi szivárgott ki, amennyit a polgármester a tanácsülésen elmondott.

A csütörtöki tanácsülés legfontosabb, de feltűnően rövid idő alatt elintézett tárgya a színház-ügy volt. Dr. Gadl Endre kezdte meg a kérdés ismerlését, de a polgármester csakhamar átvette tőle a szót azaz, hogy egész rövid ismerléssel kívánja tájékoztatni a törvényekről a tanácsot. Bejelentette ezután, hogy

Andor Zsigmond véglegesen megállapodott Faragó Ödönnel a színházi felszerelés átadásának feltételeiben.

A megállapodás szerint Faragó hatszázmillió koronát fizet Andornak a teljes felszerelésért, ezenkívül megálla vállalja Andornak a városi szemből fennálló kilencvenkétfélmillió koronás adósságát.

A polgármester ezután felvetette a kérdést, hogy a tanács meghívja-e Faragó Ödönt a szegedi színház igazgatói állására. A tanács tagjai illékos szavazással döntöttek. Azok, akik Faragó meghívása mellett szavaztak, a fehér szavazó-cédulára az „igen” szót írták, akik ellene, azok „nem”-mel szavaztak.

A leadott szavazatokat a polgármester boncolta fel.

Hat tizedeslog szavazott Faragó meghívása mellett és egy tizedeslog üres cédulával dokumentálta, hogy nincsen álláspontra a színházkérdésben. A polgármester ezután megállapította, hogy a tanács hat szavazattal egy közönséges szavazat ellenében Faragó Ödönt meghívásdát határozta el.

A tanács tagjai ezután a Faragóval kötendő szerződés részleteit beszélték meg. Andornak költött megállapodásának van egy tisztázatlan része is. A megállapodásban ugyanis nincsen szó Andornak a színeszkegyesületnél fennálló adósságáról, amely meghaladja a százmillió koronát és amelynek megfizetéséért a város kezességét vállalt. A tanács úgy határozott, hogy Faragótól várja a kérdés megoldását, vagy ki kell fizetni Andornak ezt a tartozását is, vagy pedig kereszttel kell vinnie, hogy a színeszkegyesület oldja fel a várost az obligó alól.

Megállapította a tanács, hogy

Faragó Ödön magyar állampolgár, tehát a város meghívása alapján nem lehet semmi formai akadály annak, hogy a kultuszminisztertől megkapja a színházigazgatói koncessziót.

A város — értesülésünk szerint — az új színházigazgatói szerződés megkötésénél fel kívánja használni azokat a tapasztalatokat, amelyeket a legutóbbi színházi csaták alatt szerzett. A szerződésbe egy új pontot iktat, amely szerint

a város azonnali hatállyal felmenti a szerződést, ha a színházigazgató nem tudja fizetési kötelezettségét teljesíteni.

Faragó Ödön rövidesen fel'azik Budapestre, hogy megszerezze a kultuszminisztériumban a koncesszió és minden valószínűség szerinti október huszonegyedikén divaszi a konzorciumtól a színház vezetését.

A tanácsülés után a polgármester a következőkkel indokolta meg a tanács határozatát: — Azért kellett Faragó Ödönt a pályázat kiírásának mellőzéseével meghívni a tanácsnak, mert az összes aspiránsok közül ő látszott a legmegfelelőbbnek.

Elmondotta még a polgármester, hogy a tanácsi határozat, illetve Faragó meghívásának az ügye csakis akkor kerülhet a közgyűlés elé, ha valaki megkérdőjelezi a tanács határozatát. Az igazgatóválasztás, vagy meghívás jogát a közgyűlés ugyanis a tanácsra ruházta át.

A csütörtöki tanácsülésen más vonatkozás-

ban is szóba került a színház ügye, Szűllő Sándor főszámvívó, a konzorcium gazdasági ügyeinek intézője bejelentette a tanácsnak, hogy a színházszámla tagjai huszmillió korona előleget kérnek.

— Ez így szokás a színeszkegél, — magyarázta a csodálkozó tanácsnak a főszámvívó —, de azért egészen nyugodtan megadhatjuk nekik, hiszen a pénzt, a konzorcium bevételeit mi kezeljük és akkor vonhatjuk le belőle az előleget, amikor akarjuk. Nagyon kell szegénységek a pénz. Minden percben szól a telefon az irodámban.

Nagy vita kerekedett. A tanács tagjai nem igen ismerik a színházi szokásokat, nem tudták, hogy a színházban az alkalmazottak nem a fizetéseikből, hanem az akontókból élnek. Azt hiték, hogy az előleg náluk is olyan körül-

A Csillagbörtön mellett lévő Slavonia butorgyárban dolgozó rabok ipari jogosítványt nyernek.

(A Délmagyarország munkatársától.) A börtönökben dolgozó rabok, akik a szabadságvesztés ideje alatt különböző mesterségekben nyernek kiképzést, kiszabadulásuk után a börtönben tanult mesterségüket nem használhatják fel, mert az életben nem tudják igazolni iparukat. Pedig a börtönök foglalkoztatás műhelyeiből nagyszámban kerülnek ki olyan magas képzettségű iparosok, akik iparukat művészi tökélyre fejlesztették. Ezek kiszabadulásuk után csak mint kezdők folytathatják iparukat, vagy pedig újból le kellene szolgálniuk tanoncéveiket, hogy azután önállóan tudjanak megélni.

Az egyes börtönök igazgatóságai már régebben éltek ebben az ügyben előterjesztésekkel és mindent elkövettek, hogy a börtönökben ipari mesterséget folytató rabok ipari képzettségüknek megfelelő jogosítványt nyerjenek. Az igazságügyminisztérium eddig mereven elzárkózott az ilyen irányú kérések teljesítése elől.

ményer, mint a közigazgatásban, ahol halálos bejegyzés kell a tisztviselőnek előbb lenni, hogy egy-két havi előleget kaphasson. Igaz ugyan, hogy a tisztviselő előleget egy-két év alatt vonják le a fizetéséből, alig érezhető részletekben, ezzel szemben a színeszkek akontóját a gáziból teljes egészében egyszerre vonják le.

A tanács végül is megszavazta az előleget sőt Bokor Pál polgármesterhelyettes azt javasolta, hogy adjon a tanács ötvésmilliót, de aztán visszavonta a javaslatát, amikor megtudta, hogy a színeszkek csak huszmilliót kértek.

A főszámvívó a huszmillió koronát szonnal felvette a város főpénztárából és Fonyó Józseffel, a felállítandó városi zálogház igazgatójával, aki egyelőre nagyon ráér, küldte át a színházba. A színeszkek a színházi kiskapuban várják a pénzt és amikor meglátták Fonyó József mosolygó arcát, harsány éljenzésbe torkolt ki, a kedves látogatót vállukra is akarták emelni, ez azonban rajuk kívül álló súlyos okok miatt megfiusult.

A szegedi börtönigazgatóság azonban nem nyugodott bele a többszöri elutasító végzésekre. Újból előterjesztésében azt kérelmezte, hogy legalább a börtönnel kapcsolatos szegedi Slavonia butorgyárban dolgozó rabok nyerjenek ipari jogosítványt, mert az itt foglalkoztatott rabok az azonosiparban kivétel nélkül tökéletes munkát produkálnak.

A Csillagbörtön igazgatóságának előterjesztésére az igazságügyminiszter a kereskedelmi minisztériummal egyetértőleg most elrendelte, hogy a Slavonia butorgyárban dolgozó rabok a három évi tanoncidő eltelté után oklevelet kapjanak és hogy a rövidebb tanoncidő is igazolható legyen. A minisztérium mellányos rendelkezése egyelőre még nem terjedt ki a börtönökben folytatott többi mesterségekre, a börtön igazgatósága azonban reméli, hogy az illetékes minisztérium más iparágakkal foglalkozó rabokra is kiterjeszti a rendelkezést.

„Szeged a világ legrosszabbul világított nagyvárosa.”

Városismertető, parkírozás és közvilágítás.

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Tóth Béla főjegyző érdekes hírmás előterjesztést tett a csütörtöki tanácsülésen. Javasolta, hogy a város fordítsa le németre is franciára Tonelli Sándornak a magyarul nemrég megjelent „Szeged” című könyvét, amelyből a város ezer példányt vásárolt, hogy az idegen vendégeket megajándékozza egy-egy példánnyal. A főjegyző fontosnak tartja, hogy a külföldi látogatók is elvihessék magukkal a város ismertetését célzó könyvecskéket.

Javasolta a főjegyző, hogy a város parkírozassa mindenütt a köztereket, elsősorban a Dugonics-tér kopár nyugati oldalát, a tér köz-

zépén pedig létesítsen homokos gyermekjátszóhelyet.

Harmadik előterjesztésében a közvilágítás fejlesztését szorgalmazza a főjegyző. Megállapítja, hogy Szeged a világ legrosszabbul világított nagyvárosa. Javasolja, hogy a tanács, tekintet nélkül a költségekre, rendelkezze el a nagyköruton belüli városrész összes meglévő uccái gázlámpáinak felgyújtását, a villanyat világított utcák gázlámpáit pedig szereltesse át azokba a külvárosi utcákba, ahol van gázvezeték.

A főjegyző javaslataival a tanács érdemben nem foglalkozott, előbb a pénzügyi bizottsággal véleményeztetni.

A frankhamisítók jogerős büntetése: Windischgraetz négyévi börtön, Nádosy három és félevesi fegyház.

A Kuria lezárította a frankpör vádlottainak büntetését. — A herceg betegsége miatt kapott börtönt.

Budapest, október 14. A Kuria ma kihirdette ítéletét a január óta sok izgalmat kiváltó frankügyben. Az ítélettel végleg lezárultak az ügy bírósági aktói és Windischgraetz hercegnek négy évre, Nádosynak három és félevesre be kell vonulniuk most már megváltoztathatatlanul a börtönbe.

Élénk érdeklődés közepette olvasta fel Rátz elnök a Kuria igen terjedelmes ítéletét. A részletes ítélet a következő:

Windischgraetz Lajos herceget négyévi fegyház helyett négyévi börtönre, Nádosy Imrét négyévi fegyház helyett három és félevesi fegyházra, Rába Dezsőt tíz hónapi börtönre, Kurtz Sándort egy évi börtönbüntetésére helyett hat havi börtönre, Gerő Lászlót másfél évi börtön helyett egy évi börtönre, Kovács Gáspárt egy évi börtön helyett hat havi börtönre ítélte.

Helybenhagyta a Kuria Hatis Lajos egy évi börtönbüntetését, Winkler négy hónapos fegyházbüntetését, Schwetz hat hónapos börtönbün-

tesét, ugyancsak Baross és Szörtsey teljesítését.

Megsemmisítette a Kuria az alsófoku bíróságok ítéletét a térképészeti intézet alkalmazotaira vonatkozóan. Virágh János, Pirrag Ferenc, Kiss Lajos Kornél, Scharff Nándor, Spannring Ágoston Árpád, Hampel Ferenc, Velöszy Bélát és vitéz Hala Józsefet a pénzhamisítás bűnéért csupán kihágásban mondotta ki bűnösnek, amelyet azáltal követtek el, hogy nagyobb mennyiségű hamis pénzt készítettek, de ezeket nem hozták forgalomba. Ezért őket két hónapi elzárásra és hárommillió korona pénzbüntetésre ítélte. A tábla által rájuk rótt hat havi börtön helyett a bünteléseiket teljesen kímélőnek vette a Kuria.

Iljabb Andor Endrét, a tábla hat havi börtönre ítélte, a pénzhamisítás bűnéért helyett közokirat-hamisításban mondotta ki bűnösnek a Kuria, ezért egymillió korona pénzbüntetésre ítélte. Olchváry Jenő hét millió korona pénzbüntetését a Kuria hárommillió koronára szálította le.